

Uzasadnienie

Obiekty wymienione w załączniku nr 1 decyzji stanowią elementy zabytkowego wystroju i wyposażenia kościoła parafialnego p.w. św. Jadwigi i św. Jakuba Ap. w Lusowie kwalifikują się do wpisania do rejestru zabytków.

Zabytki wymienione w załączniku nr 1 stanowią wystrój i wyposażenie kościoła p.w. św. Jadwigi i św. Jakuba Ap. w Lusowie wzniesionego w latach 1913-1918 na miejscu gotyckiej, murowanej świątyni. Gotyckie prezbiterium pozostawiono i przekształcono na kaplicę boczną.

Wśród obiektów wymienionych w załączniku nr 1 większa część wyposażenia i wystroju pochodzi z 1 ćw. XX w. i powstała w bezpośrednim powiązaniu ze wznoszoną ówczesznie nową świątynią.

Dwa z najstarszych i najcenniejszych obiektów umieszczone są we wsch. kaplicy świątyni – dawnym prezbiterium. Jednym z nich jest późnobarokowy ołtarz architektoniczny z parą wolnostojących kolumn oraz łukowo wygiętym gzymsem, a ponad nim stiukową rzeźbą Boga Ojca wspartego na kuli ziemskiej. Pośrodku ołtarza znajduje się współczesny mu obraz śś. Jakuba i Jadwigi oraz Matki Boskiej. Drugim cennym obiektem jest dwukondygnacyjny renesansowy nagrobek Stanisława Kierskiego wykonany z piaskowca, z dwoma niszami zamkniętymi prosto z leżącymi postaciami zmarłych. Nagrobek z napisem na belkowaniu, filarami kompozytowymi, wolutami po bokach i cokołem z herbem na dole.

Bardzo dużą wartość artystyczną stanowi również neogotycki ołtarz główny w formie pentaptyku z kwaterami pokrytymi kompozycjami reliefowymi ze scenami z życia Chrystusa oraz ze zwieńczeniem wypełnionym trzema rzeźbami pełnoplastycznymi. Wraz z dwoma innymi ołtarzami z kaplic bocznych tj. ołtarz p.w. MB Częstochowskiej i ołtarz p.w. św. Józefa oraz takim wyposażeniem jak: neogotycki prospekt organowy, ambona, chrzcielnica, ława lokatorska, konfesjonał, klęcznik oraz fotel celebransa z maswerkową dekoracją, tworzą jednorodne stylistycznie wyposażenie świątyni pochodzące z lat 1916-1917. W skład nowo wpisanego wyposażenia wchodzi również m.in. stacje drogi krzyżowej w formie wielopostaciowych prostokątnych płaskorzeźb wraz z odcinkowym naczółkiem wypełnionym, dwie monstrancje oraz dwa pacyfikały, w tym jeden niezwykle cenny, gotycko-renesansowy z 1598 roku. Dopełnieniem wyposażenia kościoła jest wystrój malarski. Najstarsze malowidło pochodzi z połowy XVIII w. i znajduje się na sklepieniu kaplicy bocznej (dawnego prezbiterium). Pozostały wystrój malarski pochodzi z lat 1916-17 i posiada cechy neogotyckie, tym samym jest jednorodny stylistycznie z neogotyckim wyposażeniem wnętrza.

Obiektami nowo wpisanymi do rejestru zabytków jest również liczna grupa nagrobków i epitafiów znajdujące się wewnątrz, jak i na zewnątrz kościoła, w tym epitafium gen. Józefa Dobór-Muśnickiego z białego marmuru.

Wszystkie wymienione w załączniku obiekty są cennymi przykładami sztuki sakralnej, jak również świadectwem wielowiekowej historii miejscowej parafii. Ww. zespół obiektów ze względu na wartości artystyczne i historyczne stanowi cenny element dziedzictwa kulturowego, tym samym, ustalony zakres wpisu do rejestru zabytków umożliwi jego ochronę prawną.

Od decyzji niniejszej służy stronie odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego złożone w terminie 14 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Wielkopolski
Konserwator
mgr Jolanta G.
pieczęć i podpis

Załączniki:

1. Załącznik nr 1
2. Pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków